

11/01/2010

הנני מרשה לעצמי לפנות אליכם כרקטור אוניברסיטת חיפה **בקריאה של הרגע האחרון** להתעשת ולבחון בעיון רב את המלצת הוועדה למסור את הזיכיון להקמת ביה"ס לרפואה בגליל לאוניברסיטת בר אילן, כדי להצביע בפניכם על הכשלים העלולים לנבוע מאימוץ ההצעה באופן נמהר. מכתבי בא כיוון שנמנע מאיתנו להופיע בפניכם ולפרוס את החזון שגיבשנו להקמת בית הספר בגליל, על ידי שני מוסדות צפוניים המחוייבים לגליל זה שנות דור.

אני מודע לכך שמכתב זה עשוי להתפרש, חלילה, כ"בכיינות של מפסידים", ולא כך הוא. להפך, אני מודאג מאד ממשמעות ההחלטה לגבי עצם הקמת הפקולטה לרפואה, העיתית שלה והמשמעות שלה לגבי פיתוח הגליל ותושביו.

אצביע בראשי פרקים על מספר כשלים בסיסיים בהמלצת הוועדה:

- בהמלצת הוועדה הוצגו רק החסרונות של הצעת חיפה/טכניון ולא היתרונות והחסרונות היחסיים של כל אחת מההצעות וההשוואה ביניהן. כל החלטה מנהלית חייבת להתקבל על יסוד מלוא הנתונים העובדתיים ולא רק על יסוד חלקם.
- השיקול שהועלה באשר לניגודי העניינים שהוצגו ביחס לקיומה של פקולטה לרפואה בטכניון, **סותר את תנאי הקול הקורא**. הקול הקורא הזמין ואיפשר למוסדות שיש להם ביה"ס לרפואה להשתתף במכרז. חמור מזה - לא ניתן שום משקל לניסיון ולידע שמביא הטכניון במסגרת ניהול ביה"ס לרפואה.
- השיקול שהועלה בנושא "חדשנות" בעייתי. כמובן שיש צורך בקצת יותר מידע אבל לא נראה שנבדק ע"י הוועדה שחדשנות יתר ללא ניסיון אמיתי עלולה להיות בעוכריו של בית הספר והצלחתו. זאת ועוד, ההיבט "החדשני" הזה מצוי בהצעת חיפה/טכניון.
- בעניין "הרפואה התרגומית", הרי שאין בעולם הרבה תכניות שיש בהן שילוב של מדעים, מדעי החברה ובריאות הציבור כמו בתכנית שלנו. היא יוצרת סינרגיית כוחות הייחודית רק לשני המוסדות שלנו!
- אין הוועדה מתייחסת בהחלטתה להיבט מרכזי של הקמת בית הספר לרפואה בגליל: היכולת של כל מגיש **לתרום לקידום הגליל**. בהקשר חשוב זה אין צל צילו של ספק לכל בר דעת שהיתרון של שני המוסדות הצפוניים הוא משמעותי ביותר. מן ההגינות היה להזכיר זאת בדו"ח הוועדה. מיותר הוא לציין את מפעלותיהם הרבים וארוכי השנים של אוניברסיטת חיפה והטכניון בגליל ובצפון, לעומת פעולתה, המנוגדת להחלטות מל"ג, של הזוכה במכרז.
- ממסקנות הוועדה עולה כי דווקא הרעיונות של הצעת חיפה/טכניון אומצו על ידה, כגון תכנית 4 שנתית, ניצול מעבדות מיג"ל ועוד - אם כך מדוע להדיר אותן ממימוש הרעיונות שלהם?
- הטיעון בדבר מנהיגות בעייתי. מבלי להיכנס להשוואות בין המנהיגים המוצעים, הרי פסילת מנהיגותם כצוות מוביל של חתן פרס נובל וסגן הדיקן בטכניון, המשמש רופא בבית חולים בצפון, תמוהה בלשון המעטה.

- הוועדה לא פרסה בפניכם את מחויבותו של מר **איתן ורטהיימר** לתמוך בהצעה שלנו ולהקים אגודת ידידים מיועדת לבית הספר לרפואה בגליל כדי למנוע את הסכנה שיתעוררו ניגודי עניינים בגיוס סגל, תרומות וכיו"ב. בנוסף למחויבותו **בכתב** של מר ורטהיימר לעשות זאת, הצגנו מחויבות בכתב נוספת של קרן חשובה ביותר לגייס כספים למימוש להצעתנו היות והקרן חושבת שזו הדרך הנכונה ביותר לתמוך בפריפריה. אין ביכולתנו לדעת האם הוצגה מחויבות בכתב שכזו בהצעה השנייה.
- האם באמת ישנה חשיבות כה רבה באיזה סנאט יישבו הפרופסורים? בעיה פעוטה זו, ואחרות המועלות בסעיף אופן ניהול בית הספר, הן בעיות פתירות..
- יו"ר הועדה, אהרון בית-הלחמי, הודה בראיון ל"הארץ" כי הופעל לחץ של השר סילבן שלום לגבי פתיחת בית הספר כבר באוקטובר 2010. האם פעלה הוועדה תחת לחצים פוליטיים אחרים? בהחלטות הוועדה מצוין שהוועדה התעלמה מהמכתב ששלחה לצדדים ב-18.11, ואם כן מדוע שלחה אותו בכלל, ומדוע תיחקרה אותו באריכות בהקשר זה?
- האם לא נראה לכם מוזר שהחומר לדיון כל כך גורלי לעתיד ההשכלה הגבוהה בארץ ולעתיד הגליל מובא בפניכם ב'דקה התשעים' ואינו כולל את מלוא החומר שהוגש לוועדה?
- **אני מפגיע בכם** לבקש בדיון לראות את הצעתנו המקורית – המשתרעת על שתי חוברות בהן מפורט כל קורס וכל פריט שיש לרכוש כדי להקים בית ספר לרפואה איכותי בגליל, זאת מאחר ונמנע מאיתנו להופיע בפניכם למרות בקשה מפורשת.

ותיקון טעות:

- במסמך הוועדה כתוב כי מר שמואל סלבין צורף לוועדה ב 27.10.09; זה לא מדויק, מר סלבין צורף לוועדה בישיבת המל"ג מיום 17.11.09.

אלו הן רק חלק קטן מההתהוות שחייבות לקבל מענה, בטרם תיפול ההכרעה.
 גם אם עשתה הוועדה המקצועית את עבודתה נאמנה- ויש לקוות שכך היה- הרי שבניגוד לקול הקורא שלה היא התמקדה רק במספר היבטים הקשורים לכשירות האקדמית של המציע, והזניחה לחלוטין את ההיבט המתייחס לקידום הגליל. לכם, חברי מל"ג, יש מעבר לבדיקת המלצות הוועדה, גם תפקיד ציבורי-לאומי, החורג מהנושא האקדמי הצר. על כתפיכם מוטלת עתה האחריות לבחור בהצעה שתוכל באמת להיות בעלת הסיכויים הגבוהים להגשים את רעיון הקמת בית הספר **בגליל**, תוך פעילות אמיתית וכנה של פיתוחו וקידומו. עליכם למנוע מצב שבו בסופו של יום יהיה בית ספר לרפואה חמישי בישראל – אך לא בגליל!!

בברכה,

פרופ' יוסי בן-ארצי
 רקטור
 אוניברסיטת חיפה